

noget. Det må derfor tillægges den allerstørste betydning, hvordan disse omkostninger skal dækkes. I de tilfælde, hvor direkte forbud ikke kan gennemføres, kan det være naturligt at gennemføre en afgift på forureningen. En sådan afgift har nemlig den store fordel, at den i sig selv kan medvirke til at bekæmpe forureningen. Hvis det bliver forbundet med forøgede udgifter at forurene eller støje, vil dette i sig selv være et incitament til at begrænse dette. Der må derfor fastsættes visse grænser for forureningstilladelighed eller tilladelig støj, og en overskridelse af disse grænser bør afgiftsbelægges.

Gennemføres en sådan ordning, vil det af hensyn til industriens konkurrenceevne være nødvendigt at refundere disse afgifter ved eksport, så længe industrien i udlandet ikke er pålagt tilsvarende omkostninger.

Endvidere kan man gennem en bevidst afgiftspolitik føre udviklingen ind på veje, som fører til en mindre forurening, f. eks. fremme anvendelse af biler, der ikke forurener, gennem afgiftslettelser eller pålægge motorcykler eller knallerter, der støjer ud over det teknisk uundgåelige, en ekstra afgift.

Endvidere kan man gennemføre særlige afskrivningsregler for industriens udgifter til dækning af foranstaltninger til nedbringelse af forurening.“

Ved forslagets 1. behandling understregede *indenrigsministeren* nødvendigheden af, at der som led i bekæmpelsen af forureningen finder en koordinerende indsats sted, som må komme såvel fra lovgivningsmagten og kommunerne som fra private erhvervsvirksomheder og enkeltpersoner. Videre udtalte ministeren bl. a. følgende:

„Regeringen har da også, som det fremgik af statsministerens tale ved folketingets åbning, arbejdet med disse problemer, og man er nået frem til, at den bedste måde at gribe sagen an på vil være at nedsætte et *midlertidigt forureningsråd*, der vil have følgende opgaver: at foretage en kortlægning af miljøforureningsproblemerne, at undersøge, hvilke beføjelser offentlige myndigheder har med hensyn til bekæmpelse af miljøforureningsproblemerne, og fremkomme med indstilling om, hvilke nye lovgivningsbeføjelser der bør skabes, samt hvilke foranstaltninger der umiddelbart skønnes at burde iværksættes, samt fremkomme med forslag til den organisatoriske opbygning af det fremtidige arbejde med bekæmpelse af forureningen.

Dette råd, der har amtmand K. O. Møller som formand, er nu under forbehold af bevillingsmyndighedernes tilslutning nedsat af regeringen, og i tilknytning hertil er nedsat et *midlertidigt, særlig teknisk forureningsudvalg*, der skal have til opgave at undersøge den eksisterende forskning om forureningsproblemer og foretage en bedømmelse af, på hvilke områder en forøget forskningsindsats vil være særlig påkrævet, og hvorledes man bør prioritere forskningsopgaverne. Udvalget skal fremsætte forslag om den fornødne koordinering af de forskellige laboratoriers arbejde, herunder eventuelt også laborato-